

[Chr. Madsen.]

ser til de forskellige politiske grupper her i tinget om, at man til trods for det sene tidspunkt ville foretage visse prisreguleringer i sociale love ved at fremsætte lovforslag nu inden ret længe. Vil arbejdsløshedsloven også komme med herunder?

Nu er jeg klar over, at en af de væsentligste årsager til, at regeringen ikke vil være med — det er måske for meget sagt endnu, men i hvert fald er forsigtigt indstillet over for dette forslag — antagelig er det forhold, at det store forbund Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund ikke har penge til selv at udbetale denne ekstraordinære hjælp. Hvis det havde de fornødne millioner, kunne regeringen vel komme uden om sagen på den måde, at man gav de forskellige forbund ret til at udbetale brændselshjælpen, men således, at de selv måtte betale beløbene.

Der har været en vis forbedring i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses økonomi. Fra 1960 til 1961 var der en forbedring fra 17,4 mill. kr. til 53,5 mill. kr. Hvordan regnskabstallene er nu for 1962 eller 1963, kender jeg ikke noget til, men når der er så store arbejdsløshedsprocenter, som jeg lige har omtalt, er det klart, at dette store forbund snart vil kunne bruge eventuelle millioner, som man har oparbejdet i perioder, hvor der har været bedre beskæftigelse. Men hvis der nu ingen penge er i forbundets arbejdsløshedskasse, må man vel i udvalget kunne finde udvej for, at dette forbund kan få ekstraordinær støtte, for kravet om en ekstraordinær støtte kan man lige så godt rejse fra arbejdsmændenes side, som man nu har rejst det i den sidste tid fra andre samfundsgrupper.

Man har her i tinget talt meget om, at samfundsgrupper, der havde lavere indtægter, skulle op på de indtægter, der var almindelige i landet; jeg tænker her på landbrugets støtteforanstaltninger. Det må da være rimeligt, at arbejdsmændene i områder med stor arbejdsløshed, hvor årsindtægten består af en periode med arbejdsindtægt, der ikke er så forfærdelig lang, og så en periode, hvor man hæver understøttelsen, får tilsvarende betingelser som f. eks. landbrugserhvervet. De har ikke muligheder for at tjene de indtægter, som man kan

få i forskellige andre dele af landet og inden for andre samfundsgrupper. Det må da være rimeligt, at man inden for arbejdsmændenes rækker — i særdeleshed når der ikke er tilstrækkelig beskæftigelse og når man forhindrer, at den tilstrækkelige beskæftigelse kan opnås i de forskellige områder ved en politisk fordeling, altså gennemfører en slags kunstig arbejdsløshed — må have krav på, at der tages hensyn til dem.

Vil man ikke have dem til at arbejde, må man give dem en understøttelse, som de nogenlunde kan leve af. Det giver i hvert fald anledning til megen diskussion og megen irritation i de områder, der er arbejdsløshedsramt, når man gennem dagbladene får at vide, at landbrugsstøtten giver 23.000 kr. til godsejere om året, medens de arbejdsløse i arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis de har den hele året, får ca. 6.100 kr. Det er da naturligt og vel også rigtigt, at disse mennesker stiller disse beløb op over for hinanden og siger på deres facon: når man herfra kan støtte landbrugets organisationer, så må man også kunne støtte de arbejdsløses organisationer.

Jeg ved ikke på forhånd noget om, hvordan det vil komme til at gå med vort lovforslag, men jeg håber, at man i udvalget kan komme til at se på de forskellige problemer, som jeg her har peget på. Når der i nogle områder er større arbejdsløshed end i andre områder, må man tage stilling til disse problemer. Man kan tage stilling på den måde, at man sørger for at yde højere understøttelse, men man kan selvfølgelig også tage stilling på anden måde.

Sidst vi behandlede et lignende forslag, sagde den socialdemokratiske ordfører, at man i højere grad burde udnytte egnsudviklingsloven, således at man fik den fornødne beskæftigelse til disse områder. Der er ikke sket så forfærdelig meget siden da. Jeg ved ikke, om udvalget kan beskæftige sig også med det spørgsmål, om man ikke i de områder, hvor arbejdsløsheden raser, fordi vi har haft en streng vinter, skulle søge at få placeret industrier, så at man ikke i den grad, som tilfældet er nu, var afhængig af vejrliget, afhængig af, om der kom nogle frostgrader og dermed disse forfærdende arbejdsløshedstal på 50-75 pct.